

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 129 (927)

Piektdien, 1956. g. 2. novembri

7. gads

Rajona lauksaimniecības izstāde — darbaļaužu panākumu demonstrācija

Izstāde šogad

Šogad rajona lauksaimniecības izstāde rādīja, ka lielākā daļa rajona kolchozu ievērojami gājuši uz augšu visās saimniecības nozarēs. Te varēja redzēt daudzus jaunus pirmrindniekus. Daži kolchozi šogad ir izstādes dalībnieki pirmo reizi. Tas norāda, ka pirmrindnieku skaits rajonā pieaug.

Vienā no centralajām vietām bija izvietots Staļina vārdā nosauktā kolchoza stends.

Savus sasniegumus celtniecībā rādīja arī Vorosiļova vārdā nosauktais kolchozs, kurā no visiem rajona kolchoziem visplašāk tiek pielietota elektroenerģija tieši saimnieciskām vajadzībām.

Daudzi rajona lopkopji ir sasnieguši īpaši augstus rezultātus. Kolchoza „Zelta vārpa” brigadieris b. Zundāns jau vairākus gadus pēc kārtas izceļas ar lielām graudaugu ražām. Arī šogad te 19 hektaru lielā platībā rudzu raža sasniedza 22 cēt no hektara. Šī paša kolchoza putnkope M. Kārklīņa kopj 180 dējējvistas un no katras viņa ieguvusi caurmērā 115 olas, kas salīdzinājumā ar citām rajona putnkopēm ir labs sasniegums.

Izstādē varēja daudz ko gūt no pirmrindnieku pieredzes. Apmeklētāji varēja iepazīties ar labāko lopkopju

darba papēmieniem, kā iegūts un izaudzēts tas, ko rādīja izstādes stendi.

Kas attiecas tieši uz stendu noformējumu, tad jāaska, ka visrūpīgāk pie tā bija piestrādājuši Staļina vārdā nosauktā kolchoza laudis. Apmeklētājiem patika Vorosiļova vārdā nosauktā kolchoza, linkopības un vairāki citi stendi. Labi izskatījās arī mašīnu-traktoru stacijas stends, tikai nelaime tā, ka lielākā daļa lauzu to jau bija redzējuši pagājušajā gadā.

Mazliet rūpīgāk pie savu sasniegumu rādītājiem varēja piestrādāt nākotnieši. Šim kolchozam ir ko parādīt un ir ar ko lepoties, jo te labas lauksaimniecības kultūru ražas un teicami sasniegumi lopkopībā.

Rajona rūpniecības uzņēmumi šogad izstādei gatavojušies pavisam. To nevar, protams, teikt par visiem uzņēmumiem, jo, piemēram, spirta rūpnīca, Līvānu pienotava un daļēji arī rūpniecības kombināts savus sasniegumus rādīja diezgan izsmelīgi. Taču kūrdras fabrika un rajona remontu un celtniecības kantoris izstādei bija gatavojušies slikti. Pārāk skopi šie uzņēmumi parādīja to, ko viņi var veikt un ko ir paveikuši aizvadītajā laika posmā no pagājušā gada izstādes.

Staļina vārdā nosauktā kolchoza stends

Sevišķi jūtama saimniecības augšupeja, ja patreizējos kolchoza ienākumus salīdzina ar 1951. gada ienākumiem. Ja kolchozs 1951. gadā ieņēma 46.736 rubļus, tad 1955. gadā jau 1.519.192. Tātad kopējie ienākumi kāpināti 3,8 reizes, ienākumi no augkopības — pat 6,5 reizes un no lopkopības 2 reizes. Kolchozam raksturīgs tas, ka teicami sasniegumi gūti visās saimniecības nozarēs, ka tās attīstās vispusīgi.

Te iegūta laba linu raža. Caurmērā pa visu kolchozu 72 hektaru platībā iegūts pa 3 cēt šķiedras no katra hektara. Atsevišķos linu audzētāju posmos raža lielāka. Piemēram, b. A. R. Martinova posmā 6 hektaru lielā platībā iegūts pa 4 cēt linšķiedras un 3 cēt sēklu no hektara.

Labas ražas šogad kolchoza laudis ieguvuši arī no graudaugiem. Ziemas kvieši bija sēti 70 hektaru lielā platībā un to raža caurmērā ir 10 cēt no hektara. No 117 hektaru rudzu sējumu iegūts pa 16,7 cēt no katra hektara.

Izstāde parādīja, ka pirm-

Graudkopība

Graudkopībai veltītais stends rādīja, ka augstas graudaugu ražas var iegūt visos mūsu rajona kolchozos, tikai pareizi jāpielieto agrotehnika, labi jāapstrādā augsne, jāpielieto jaunākie augsnes mēslošanas papēmieni. Tajās kolchozu brigādēs un posmos, kur to ievēro, rezultāti neizpaliek. Piemēram, Oškalna vārdā nosauktā kolchoza laukkopis b. Rudzāts 10 hektaru platībā iegūvis pa 20 cēt no ha lielu ziemas kviešu ražu un miežu — pa 18 cēt 6 hektaru platībā. Tātad raža laba, jo visumā kolchozā graudaugu ražas zemākas.

Kolchoza „Draudzīgais maijs” b. Volonta vadītās brigādes laudis izaudzējuši vēl lielāku ražu. Te 13 hektaru platībā rudzu raža sasniedza 26 centneri no ha.

Teicami graudaugu meistari ir gandrīz katrā kolchozā, tikai jāpanāk, lai šādu pirmrindnieku būtu vairāk. Tam galvenais priekšnoteikums ir laukkopju un mechanizatoru teicama attieksme pret savu pienākumu. Laukiem jādod vairāk mēslojuma.

Stendā bija parādīts arī tas, cik liela nozīme labos agrotehniskos terminos veiktai sējai. Nesalīdzināmi ir ziemāji, kas sēti 27. augustā ar tiem, kas sēti 29. septembrī. Pirmie ir devuši spēcīgu un labi sacerojušu zelmeni, kas labi var panest laika pārmaiņas, bet otrie ir vāji, no kuriem var redzēt nekādas labas ražas nav gaidāmas.

Šā gada sasniegumi lopkopībā

Stends, kura nosaukums ir „Lopkopība un lopbarība” bagāts ar diagramām, rādītājiem, pirmrindnieku fotoattēliem un lopbarības kultūru eksponātiem. Pašu centrālo vietu ieņem protams slaucējas pirmrindnieces. Viņu vidū Helena Kasale un Veronika Vaivode no Leņina vārdā nosauktā kolchoza, Anna Soltuma un Emīlija Švirkste no kolchoza „Nākotne”, Tekla un Anna Muceniece, Veronika un Paulīna Kalvāne no Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības artēļa, Franciska Ancāne un Anna Kāršeniece no kolchoza „Brīvais zemnieks”, Monika Stare no Oškalna vārdā nosauktā kolchoza, Helena Rāzna un Eleonora Vingre no lauksaimniecības artēļa „Uzvara” un daudzas, daudzas citas. Viņām seko arī cūkkopes-pirmrindnieces. Lūk, kolchoza „Latgales zieds” cūkkope Franciska Čakule, kas no 14 sivēnmātēm ieguvusi 18,1 si-

Linkopība

Gadu no gada linkopībā labākos rezultātus uzrāda kolchoza „Darbs” linkopji. Arī šogad linkopības stendā kolchozam ierādīta sava vieta. Ienākumi te no katra linu sējumu hektara sastāda 14870 rubļu.

Taču varam redzēt, ka jau labi pazīstamajiem linkopjiem — pirmrindniekiem bb. Gercānam, Stikānam un vairākiem citiem seko pārējo kolchozu linu audzētāji. Viņi ir pārnēmuši veco pieredzes bagāto linkopju māku un tagad gūst teicamus rezultātus, dažreiz pat aizsteidzoties viņiem priekšā. Piemēram, linkopis A. Gercāns iegūvis pa 4 cēt šķiedras un 3 cēt linsēklu no hektara, audzējot linus 8 ha platībā, bet kolchoza „Sarka-

lais karogs” jaunais linu posminieks L. Polikarpovs no tik pat lielas platības iegūvis 5 cēt linšķiedras un 3 cēt sēklu.

Šinī stendā redzam arī daudzus citus linkopjus pirmrindniekus no kolchoziem „Padomju Latvija”, „Darba tauta”, „Ziedošā vārpa” un vairākiem citiem.

Teicamie rezultāti sasniegti ar cītīgu linkopju darbu, ievērojot visus priekšnoteikumus linu audzēšanā, apstrādē, līdz pat gatavās produkcijas vai stiebrīņu nodošanai.

Maz vēl linkopības stends atspoguļoja linu stiebrīņu nodošanas priekšrocības, ko katrā ziņā vajadzēja parādīt, jo tās ir neapšaubamas.

Plašas kolchoza perspektīvas

Vorosiļova vārdā nosauktais kolchozs izceļas ar augkopību, it sevišķi linkopības attīstību, sabiedrisko ēku celtniecību un elektrifikāciju.

Šogad šis kolchozs pirmo reizi piedalījās rajona lauksaimniecības izstādē. Viss stenda noformējums runā par to, ka kadri lemj visu. Lūk, 1. kompleksās brigādes brigadieris b. Bistrova fotoattēls. Viņa brigade ir labākā kolchozā. Blakus viņam Valentīna Andrejeva — linu posminiece, kas ieguva 5,5 cēt šķiedras un 3 cēt sēklu 8 ha platībā, Makarijs Vaškova — 1. brigādes dārznieks, Eleonora Vaivode — cūkkope, kas nobaroja un nodeva 6200 kg cūkgaļas, linu plūcējas pirmrindnieces — Helena Sei-

le, Vassa Kirilova, 77 gadus vecā Anna Kokina, būvbrigadieris Jevgrafts Antipovs.

Izstādē bija parādīta kolchoza elektrostacija, kura ir ar 35 kw lielu jaudu. Ir elektrificēts kolchoza centrs, tiek darbināta kalte, dzirnavas, pienotava, galdnieku darbnīca un darbi fermās. Tepat ir arī elektrostacijas motorista Jāņa Priekuļa fotoattēls.

Stendā parādītas daudz un dažādas lauksaimniecības kultūras.

Apmeklētāju uzmanību saistīja prasmīgi no skaidām pagatavots kolchoza perspektīvais plāns — makets. Diagramas stāstīja par kolchoza perspektīvām jaunajā piec-gadē.

vēnu no katras, Antonija Lazdāne no Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza no 12,6 sivēnmātēm ieguvusi pa 15,6 sivēni.

Ļoti daudz ir lopkopju, kas izaudzējušas bagātu lopbarības kultūru ražu. Lūk, kolchoza „Ziedošā vārpa” slaucēja Anna Kropa no 0,3 ha liela piefermas lauciņa izaudzēja 160 cēt no ha lielu lopbarības biešu ražu. Kolchoza „1. Maijs” slaucēja Monika Stare 0,2 ha lielā platībā izaudzēja 190 cēt lielu lopbarības burkānu ražu no ha.

Lauksaimniecības artēļa „Cīņa” otrās brigādes brigadieris b. Vaivods 0,55 ha platībā izaudzēja turnepšus un ieguva 250 cēt no ha, Molotova vārdā nosauktā kolchoza dārznieks b. Muižnieks 0,13 ha platībā — 600 cēt no ha lielu lopbarības biešu ražu.

Salīdzinot ar pagājušo gadu, šogad krasi kāpinājies

izslaukumus lauksaimniecības artēlis „Latgales zieds”, kas 1956. gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, piena izslaukumu kāpinājis par 395 kg no katras, gada govs. Tas panākts pēc aploku sistēmas iekārtošanas, izmantojot 70 ha lielu ganības platību. Izslaukumu kāpināšanas ceļā iegūts 56.831 kg piena, kas kolchozam deva 68.197 rubļu naudas ienākuma un iespēju pretpārdošanas ceļā iegādāties 27,5 tonnas spēkbarības.

Par 345 kg vairāk piena no katras gada govs, salīdzinot ar pagājušo gadu, ieguvusi arī Kaļiņina vārdā nosauktais kolchozs, kas panākts, izmantojot pēc aploku sistēmas 50 ha lielu ganību platību. Izslaukuma kāpināšanas ceļā iegūts 29.448 kg piena, kas kolchozam deva 35.337 rubļus naudas ienākuma un iespēju pretpārdošanas ceļā iegādāties 14,5 tonnas spēkbarības. Visi šie rādītāji ir atspoguļoti diagramās.

Rajona skolas lauksaimniecības izstādē

Skola tuvinājusies socialistiskās celtniecības praksei. Tagad par skolēna zināšanām spriež ne tikai pēc tā, kā viņš atbild stundās, bet arī pēc tā, kā viņš tās prot pielietot praktiskajā dzīvē.

Par to, ka rajona skolas šogad ciešāk sadarbojušās ar kolchoziem un rūpnīcām, liecina šī gada viņu piedalīšanās rajona lauksaimniecības izstādē. Lūk, 1. vidusskolas audzēkņi šogad savā šefības kolchozā „Nākotne” izstrādājuši daudz izstrādes dienu. Savā izmēģinājumu laucīnā viņi audzējuši vairākas lauksaimniecības kultūras, kuru raža parādīta lauksaimniecības izstādē.

Lai patiešām skolēns varētu novērot attiecīgās kultūras attīstības gaitu, katram laucīnam iekārtota uzskaites kārta. Arī izstādes stenda noformējums skolai bija vislabākais.

Labi šeit bija parādīta skolas sadarbība ar kolchozu, — par to stāstīja rūpīgi pagatavotās diagrammas. Šogad vidusskolnieki iestādījuši kolchozā augļu dārzus. Lūk, šī darba mīlestība neatstāja tos arī skolas sienās. Naturalistu pulciņš pagatavojis kolchoza „Nākotne” augļu dārza maketu, kas kuplīnāja izstādes stendu. Prasmīgas rokas pagatavojušas arī sava izmēģinājumu laucīna maketu.

Vitrina — „Ko iegūst no vilnas” pierāda, ka skolēni ne reizi vien gājuši uz rūpkombināta vilnas pārstrādāšanas cehu.

No 7-gadīgajām skolām vislabāk izskatījās Rimicānu skolas stends. Rimicānu 7-gadīgā skola kolchozā šogad izstrādājusi 3379,51 izstrādes dienu. Redzamā vietā ievietots glīti noformētais ziņojums un blakus ēklāko skolēnu uzvārdi un vārdi. Kolchozā „Uzvara” 3 ha platībā skolēni izaudzējuši kukuruzu, kas deva 500 cnt no ha. Iz-

stādē ir arī šīs kukuruzas eksponāts.

Rimicānu skolas stends izceļas arī ar diagramām un tabulām.

Daudz šogad ir palīdzējuši kolchoziem un strādājuši savā izmēģinājumu laucīnā Rudzētu vidusskolas skolēni, tāpēc viņu stends varēja izskatīties arī labāks, jo tajā kuplā skaitā ievietoti kāposti, kāji, ķirbji, kartupeļi, graudaugi un citas lauksaimniecības kultūras, bet kā tas tika panākts, kādi novērojumi bijuši šo kultūru attīstības procesā, kādi mineralmēsli un kādā devā doti, to stendā nevarēja redzēt. Skolā ir siltumnīca, kurā audzētie kāposti nokļuva gan kolchozā, gan skolas internatā, taču izstādē par to nemaz nav minēts. Šajā stendā nebija arī nevienas diagrammas.

Otrās vidusskolas stendā gan bija pietiekoši lauksaimniecības kultūru eksponātu, taču viss tas bija noformēts pārāk pavisām, bez diagramām un rādītājiem par skolēnu piedalīšanos kolchoza darbos. Nav nekas teikts arī par politehnizāciju. No otrās vidusskolas varēja gaidīt daudz vairāk.

Nekādu sakaru ar kolchozu nevar redzēt arī Jersikas 7-gadīgajā skolā. Lūk, tikai dažī eksponāti no skolas izmēģinājumu laucīna. Par diagramām šeit arī nebija padošanās. Izstādē ar saviem eksponātiem piedalījās vēl Gaiņu un Vanagu 7-gadīgās skolas, kuru stendi bija labi noformēti. Savu darbu kolchozos, kā arī izmēģinājumu laucīnos demonstrēja arī Pētermuižas, Sīļu un Birzāku pamatskolu skolēni.

Izstādes apmeklētāji ar lielu interesi apskatījās skolas stendus un novēlēja skolēniem viņu turpmākajā darbā jaunus, labus panākumus.

A. Viksna

—PADOMJU DZIMTENĒ—

Kirgizijas PSR. Uiskas ielejas cukura fabrikas uzsākšanas sezonu. Novo-Troickas cukura fabrikai šogad jāpārstrādā divi miljoni cnt cukurbiešu, tas ir par 600 tūkstošiem cnt vairāk, kā pagājušajā gadā un jādod valstij 270 tūkstoši cnt cukura.

Šogad fabrikā darbietilpīgie procesi mehanizēti. Agrāk difūzijas baterijas apakšējie autoklavu vāki bija jāatver ar rokām, tagad tas tiek veikts reizē ar celtna pagriezienu. Cukura vārīšanas un tvaicēšanas procesos ieviestas vairākas automatiskās līnijas. Cukura ieguve fabrikā ievērojami palielinājusies.

Attēlā: pārtvaicēšanas stacija. Strādniece A. Šepke-

viča sēko automatisko līniju signaliem.

(TASS)

Norēķināties ar valsti

Tuvojas Oktobra revolūcijas 39. gadadiena. Mūsu Dzimtenes darbaļaudis šos svētkus sagaida ar labiem sasniegumiem darbā.

Mūsu kolchozu dzīvē par tradīciju ir kļuvusi norēķināšanās ar valsti visās obligatajās lauksaimniecības produktu nodevās līdz šiem lielajiem svētkiem.

Sekmīgi tika izpildītas obligatās valsts saistības labības piegādē. Gandrīz visi rajona kolchozi pārsnieguši obligāto nodevu plāna izpildi un valsts iepirkumu. Lūk, kolchozs „Zelta vārpa” norēķinājies ar valsti par 139 procentiem. „Brīvais zemnieks” — par 155 procentiem un daudz citu. Jāatzīmē, ka vienīgais kolchozs rajonā labības sagādes valsts plānu nav izpildījis un tas ir Kaļipina vārdā nosauktais kolchozs. Šis kolchozs valstij vēl parādā 196 cnt labības.

Tāpat sekmīgi rit valsts sagādes plāna izpilde piena nodošanā. Tādi kolchozi, kā „Zelta vārpa”, „Brīvais zemnieks”, Staļina vārdā nosauktais valsts obligāto piena piegādes plānu izpildījuši vairāk kā par 300 procentiem.

Vislabāk rajonā obligatās lauksaimniecības produktu valsts nodevas pilda kolchozi „Zelta vārpa” un „Brīvais zemnieks”.

Ļoti slikti rajona kolchozi norēķinās ar valsti kartupeļu un dārzeņu obligatajā piegādē. Tā, piemēram, var atzīmēt tikai kolchozu „Darbs” un „Sarkanais karogs”, kuri obligāto kartupeļu piegādi veikusi godam. Turpretī kolchozi „Dzimtene”, „Padomju Latvija”, „Uzvara”, „Latgales zieds” nav piegādājuši valstij nevienu kilogramu kartupeļu ne obligatajās nodevās, ne valsts iepirkumā. Vesela rinda kolchozu tikai uzsākuši kartupeļu piegādi. Tas pats sakāms arī par dārzeņiem.

Šajā pēdējā nedēļā līdz Oktobra svētkiem rajona kolchozu valdēm, partijas pirmorganizācijām jāorganizē un jāpateidzina norēķināšanās ar valsti visa veida obligatās lauksaimniecības produktu nodevās tā, lai Oktobra svētku priekšvakarā varētu atzīmēt, ka pienākums pret valsti izpildīts godam.

K. Neicgals,
CSP Līvānu rajona inspektors

Mums raksta

Kārtības traucētājus saukt pie atbildības

Lauksaimniecības arteļa „Strauts” iedzīvotāji labprāt apmeklē kinoizrādes. Tā ir veca patiesība. Kinoizrādes te notiek regulāri, kinomehāniķi strādā labi.

Nelaime tikai viena. Bieži, ejot uz kino, jāapbruņojas ar lielu pacietību. Kāpēc? Lūk, piemērs, kurš nav pirmais un labi būtu, ka pēdējais.

26. oktobrī klubā demonstrēja kinofilmu „Dārgā dāvana”. Kopā ar visiem uz seansa ieradās arī kolchoznieki A. Vilkājs un J. Endželis. Pēdējie divi iereibušā stāvoklī. Šie „atsaucīgie” kinoapmeklētāji līdzī bija atnesuši degvīnu un seansa laikā dzēra, trokšņoja un blāustījās. Uz kinomehāniķu un skatītāju aizrādījumiem abi vīri reaģēja ar rupjībām.

Lūk, kur vajadzīga pacietība, tas ir gaidīt, kad tiks ievērota sabiedriskā kārtība, kad vietējās organizācijas izpildīs dzīvē rajona izpildu komitejas 1956. gada 31. jūlija lēmumu № 122 „Par atpildību par sabiedriskās kārtības pārkāpšanu Līvānu pilsētā un rajonā” un sodīs tos pilsoņus, kas neievēro sabiedriskos mieru un kārtību.

Kinoapmeklētāji

Pa „Uzvaras Ceļa” materialu pēdām

Kad būs atvērts ceļš

Ar šādu virsrakstu šā gada 26. septembra numurā rakstījām, ka bieži tiek aizsprostota zemes ceļa pārbrauktuve pie Līvānu kūdras fabrikas ar šai fabrikai padošiem vagoniem.

Līvānu rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Jurinovs redakcijai ziņoja, ka turpmāk pārbrauktuve netiks aizsprostota, par ko atbildīgs kūdras fabrikas direktors b. Lavrins.

Kinoteātri «ATPŪTA»

2. XI Jautrās zvaigznes
4. XI Ljan-šan-bo un Čžu-un-pai
5. XI Anna kaklā
7. XI Ignatos atgriežas mājās
- 10.—11. XI Kungs 420 (otrā serijs)
- 12.—13. XI Kaijas mirst ostā
14. XI Ceļš

Noteiktās dienās kinoteātris demonstrē dokumentālās kinofilmas. Kinocienītāji, skatieties dokumentālās kinofilmas.

3. XI Viesmīlīgajā zemē Birmā

12. XI Cirkus izrāde

Skolēnu seansi

4. XI Māj selgā bura vientulīga
11. XI Drošsirdīgo arena.

Kļūdas izlabojums

Mūsu laikraksta 28. oktobra numurā fejtonā „Kā man jociņas saistības uzlika” ieviesusies kļūda. Kolchoza „Ziedošā vārpa” kolchozniecei M. A. Simanovičai pēc papildus saistībām ir jānodod vajadzīgie lauksaimniecības produkti.

Redaktore H. JEROFEJEVA

Tirdzniecības iestādēm strādāt operatīvāk un dzīvāk atsaukties uz iedzīvotāju prasībām

PSKP XX kongress atzīmēja, ka, paaugstinoties mūsu Dzimtenes iedzīvotāju kulturalitātei un materialitātei labklājībai, pieaug arī iedzīvotāju apgādes organizāciju atbildība par to, lai iedzīvotāji tiktu maksimāli apgādāti ar visu nepieciešamo darbam, dzīvei un atpūtai.

Mūsu pilsētas un rajona iedzīvotājus ar pārtikas un rūpniecības precēm apgādā rajona patērētāju biedrība caur saviem veikalniem. Daudz ir runāts un spriests gan rajona izpildu komitejā, gan patērētāju biedrības valdes sēdēs par tirdzniecības uzlabošanu rajonā. Daudz kas ir veikts, bet vēl vairāk palicis nedarīta.

Jau cik gadu pilsētas iedzīvotāji jūt piena produktu trūkumu. Vai nebūtu laiks patērētāju biedrībai iekārtot piena produktu veikalu? Iespējas tam ir. Līvānu pienotava, pēc direktora b. Mika paskaidrojuma, ir spējīga dot tirdzniecības tīklam pienu,

kefiru, biezpiena sierīņus, ja tikai tos pieprasītu patērētāju biedrība. Tas netiek darīts. Pēdējā aizbildinās, ka pilsētā visiem esot govīs un nekas pienu, piemēram, nepērkot. Saprotams, ja pārdošanā vienmēr nav piena produktu, ir jātur govīs. Bet taču katram saprotams, ka pilsētā turēt govīs nav izdevīgi ne vienam. Katra mājsaimniece ar prieku no tās atteiktos, ja ik dienas bērniem, ģimenei varētu piena produktus iegādāties veikalā.

Rīgas ielā № 34 šā gada maijā atvēra jaunu pārtikas veikalu № 2, piecdesmit metru no kioska № 1. Patērētāju biedrības valde šajā laikā nolēma kiosku № 1 uz Zemgales un Rīgas ielas stūra likvidēt. Tas joprojām nav izdarīts un kā kiosks tā veikals tirgojas ar to pašu niecīgo preču daudzumu, ko varētu darīt veikals № 2 viens pats ar vienu pārdevēju. Jau vairāk kā pusgadu nelietderīgi tiek izmantots ar atmak-sāts viens tirdzniecības dar-

binieks. Vai iekārtojot piena veikalu šo pašu pārdevēju labāk nenodarbināt tur? Saprotams var un tas ir jādara, to prasa iedzīvotāji, to prasa valsts intereses.

Nesen Rīgā notika Arod-biedrību republikaniskās padomes plenums, kurā apsprieda jautājumu par PSRS Ministru Padomes un PSKP CK lēmuma „Par pasākumiem sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu darba uzlabošanā” izpildes gaitu.

Plenums atzīmēja, ka lauku rajonos sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi savu darbu tikpat kā nepilnveido, nepalielina ēdienu dažādību, arī cenas joprojām augstas.

Arī mūsu patērētāju biedrības ēdnīcā maz kas darīts. Vienīgais jauninājums ir ēdienu izsniegšana uz taloniem. Ēdienu kartē ierakstītie ēdieni ne vienmēr ir pasūtāmi, maz miltu izstrādājumu ēdienu, reti kad ir bulciņas, ievārījumu redz tikai kopā ar pankūkām, sviestu porciju

veidā neizsniedz. Nav nekas darīts, lai ēdamzāles galdinātu būtu izskatīgi. Piemēram, baltos galdautus varētu nosegt ar biezu stiklu, galdauti vienmēr būtu tīri, nebūtu jāizdod līdzekļi to mazgāšanai. Nav pietiekošas tīrības arī koridoros, noliktavās un virtuvē.

Patērētāju biedrības maizes ceptuves pietiekošā daudzumā neceļ bulciņas. Tās nemaz nepārdod veikalos, bet tās, kas nelielos daudzumos tiek ievestas ēdnīcā, tiek iztirtotas pēc radu principa. Reiz arī maizes jautājumā jāievēd kārtība un jāpaplašina tās asortiments.

Jāpaplašina arī zivju asortiments. Tirdzniecības tīklā jālaiz ne tikai siļķes, ķilavas un konservi, bet arī žāvētas un svaigas zivis.

Līvānu rajona patērētāju biedrībai (valdes priekšsēdētājs b. Zaičenko) atsaucīgāk jāuzklausa iedzīvotāju prasības un operatīvāk jāizpilda dzīvē valdības un partijas lēmumi.

A. Birzāks